

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2027/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VII.20.336/2023/13. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Fábíán Ágoston ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Pfv.VII.20.336/2023/13. számú ítélete, valamint az ennek alapjául szolgáló Egri Törvényszék 2.Pf.20.140/2022/20. számú ítélete és az Egri Járásbíróság 18.P.20.069/2021/56. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény 28. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 1.1. A bíróságok által megállapított tényállás szerint az indítványozó (a jelen ügy alperese), a felperes Kft. akkori ügyvezetője 2006 decemberében a felperes képviselőjében 6.389,03 € vételáron, 26 palack 2002. évjáratú borkülönlegességet vásárolt Franciaországban és azokat – a cég akkori székhelyéül is szolgáló – lakóhelyén helyezte el. A megvásárolt borkülönlegességek 2006. december 31-ei leltárfelvételi időponttal 1.628.008 forint értékkel kerültek a felperes vagyonába. Az alperes 2011. január 1-jétől augusztus 31-ig terjedő időszakban 1.582.322 forint tagi kölcsönt nyújtott a felperes részére, amely a felperes 2011. évi egyszerűsített éves beszámolójában nem szerepelt.
- [4] Az alperes 2012. június 22-én üzletrész adásvételi szerződést kötött két, egyenként 300.000 forint névértékű üzletrészére a társaság két tagjával, közöttük a felperes új ügyvezetőjével. Az üzletrészek vételárát a felek 1 forintban határozták meg, amely a szerződés 8. pontja szerint megfelelően tükrözi a társaság állapotát. A szerződés 8. pontja kitért arra is, hogy a felek az üzletrész átruházás során kölcsönösen rendezték

az egymással, a társasággal szembeni követeléseiket, igényeiket és egybehangzóan kijelentik, hogy egymással szemben semmiféle további követelést vagy igényt nem támasztanak.

- [5] A felperes a 2013. március 25-én kelt levelében az alperest a 2006-ban megvásárolt 26 palack borkülönlegesség 8 napon belül történő átadására szólította fel, rögzítve, hogy azokkal az alperes a 2011. szeptember 30-ai ügyvezetőváltás és székhelyáthelyezés kapcsán nem számolt el. A felszólító levelet az alperes 2013. március 26-án átvette, az abban foglalt felhívásnak azonban nem tett eleget.
- [6] A felperes ezt követő feljelentése alapján eljáró nyomozóhatóság 2014. október 31-én meghozott határozatával az alperes ingatlanában 20 palackot az érintett borkülönlegességek közül lefoglalt, azokat a 2015. március 4-ei határozatával a felperes részére rendelte kiadni.
- [7] Az alperes a borokat sem a nyomozóhatóság határozatára, sem a felperes 2017 július 19-én kelt ismételt felszólítására nem adta ki, a perben beszerzett eseti szakértői vélemény szerint a jelenleg összesen 43.223.173 forint értékű borkülönlegességek pedig már nincsenek a birtokában.
- [8] A felperes az alperest, mint rosszhiszemű jogcím nélküli birtokost 30 millió forint és az ítélethezataltól számított kamata megfizetésére kérte kötelezni a 26 palack bor értéke ellenében, a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 193. § (1) bekezdése, 195. § (2)-(3) bekezdése és 339. § (1) bekezdése alapján.
- [9] Az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásában az alperest 22.836.838 forint és az ítélethezataltól számított kamatai megfizetésére kötelezte, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította.
- [10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [11] A Kúria a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.
- [12] A Kúria megállapította, hogy a borkülönlegességek birtoklásához való jogát az alperes elsődlegesen a felperesi ügyvezetővel kötött üzletrész adásvételi szerződés 8. pontjában foglaltakra alapította, a borok tulajdonának átruházása álláspontja szerint kitűnik a jelképes összegben megjelölt vételár összegéből és abból, hogy a 8. pont értelmében a felek kölcsönösen rendezték az egymással, illetve a társasággal szembeni követeléseiket, illetve igényeiket. Az alperes érvelésével szemben a Kúria egyetértett az eljáró bíróságok álláspontjával: az üzletrész adásvételi szerződés két magánszemély között jött létre, a felperes társaság nem volt szerződő fél és ezen az sem változtatott, hogy a vevő aktuálisan annak ügyvezetője volt, a magánszemélyként kötött szerződésbe foglalt nyilatkozata ugyanis nem értékelhető a gazdasági társaság nyilatkozataként. Arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy ingó tulajdonjogának átruházásához nem szükséges írásbeli szerződés, a tulajdonszerzés megtörténtét azonban az azt állító félnek, az alperesnek kétséget kizáróan

bizonyítania kell. Azok a körülmények ugyanakkor, amelyekre az alperes ebben a körben hivatkozott – a jelképes összegben meghatározott vételár, a kiegyenlített tagi kölcsön, illetve a szerződéskötés és az igényérvényesítés közötti időmúlás – együttesen sem alkalmasak a tulajdonátruházás alátámasztására. Az átruházó nyilatkozatának kifejezettnek, illetve kétségmentesnek kell lennie, ilyet az alperes a felperes vitatásával szemben nem igazolt. Az ügyvezető a szerződés 8. pontjáról úgy nyilatkozott, hogy az a tulajdonjoggal kapcsolatos elszámolást rögzíti, ez pedig összhangban áll a szerződés tartalmával: az alperesi üzletrész tulajdonjogának átruházásával, az azzal kapcsolatos elszámolással, miszerint a szerződő felek egymással – és nem a felperessel – szemben további igényt nem támasztanak. A tulajdonjog átruházásához az egyedileg meghatározott dolog tulajdonját érintő kifejezett jognyilatkozat, ingó dolog ráutaló magatartással történő juttatásához pedig egyéb kifejezett jogcselekmény szükséges, a szerződő felek bármelyikének semmilyen formában ki nem fejezett feltevése tulajdonjogot nem keletkeztet. Olyan előadást az alperes maga sem tett, hogy a szerződéskötéskor egyáltalán felmerült a perbeli borok tulajdonjogi, illetve birtokhelyzete, ugyanígy a tagi kölcsönrel kapcsolatos elszámolásról sem nyilatkozott és annak megtörténtét a kifejtettek szerint a per egyéb adatai, a szerződés szövege sem támasztott alá. Mindezek miatt a más felek között létrejött üzletrész adásvételi szerződésből a felperes tulajdonában álló borok tulajdonjogának átruházása, az alperes birtoklásának jogcíme nem vezethető le.

- [13] A Kúria a beszámítás tekintetében is egyetértett a másodfokú bíróság indokolásával, azzal, hogy az alperes tagi kölcsön visszakövetelése iránti igénye a keresetindítást megelőzően elévült, ekként a jelen eljárásban beszámítás formájában sem érvényesíthető. Az elévülés nyugvására az alperes először a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott, ezért azzal a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 235. § (1) bekezdése alapján nem foglalkozhatott.
- [14] Az alperes nem rendelkezett jogcímmel a borok birtoklására, a felperes első felszólító levelének kézhezvételétől rosszhiszeművé vált. A felperes kára abban állt, hogy az alperes magatartása miatt elesett a borok tulajdonától és birtokától. A kártérítés szerepe, hogy olyan helyzetbe hozza a károsultat, mint amilyen a kár bekövetkezte előtt volt. A jelen esetben ez annyit jelent, hogy a borok kiadására nem képes alperesnek, mint rosszhiszemű jogcím nélküli birtokosnak kártérítés címén olyan összeget kell megfizetnie, amelyből az eltűnt borok beszerezhetők. Ehhez képest valóban nincs jelentősége annak, hogy a borok eredeti beszerzése forgalmazási vagy egyéb céllal történt. A kártérítés összege a perbeli borkülönlegességek beszerzési ára – ekként a károsszerzés fel sem merülhet – amelynek meghatározására az elsőfokú bíróság indokoltan rendelt el szakértői, jelen esetben eseti szakértői vizsgálatot.
- [15] Az igazságügyi szakértői névjegyzékben szereplő borszakértők egyike a bíróság kirendelését kompetenciahiányra hivatkozva hártotta el. Ebből az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a perbeli szakkérdés – a „fine wine” borok piaca,

forgalmazása – annyira speciális, hogy pusztán borszakértői kompetenciával nem véleményezhető, erre figyelemmel indokoltan rendelt ki az exkluzív borok világában jártas eseti szakértőt.

- [16] A szakvéleménnyel szembeni tartalmi, alaki kifogásokat is helyesen értékelték az eljáró bíróságok. Alaptalanul róttá fel az alperes a szakértőnek az összehasonlító adatok hiányát, ugyanis a szakértő e célból megkeresést adott ki (Liv-Ex) és a legismertebb internetes fórum adatait is felhasználta. Azt az alperes maga sem állította, hogy a per tárgyát képező borkülönlegességek Magyarországon, magyar piaci forgalomban, illetve a termelő francia pincészettől beszerezhetőek, az ezzel kapcsolatos vizsgálat hiánya ezért nem rontja le az eseti szakvélemény bizonyító erejét, figyelemmel arra is, hogy a szakértő által szolgáltatott adatok az alperes által sem vitatottan valós piaci tranzakciókon alapulnak. Megjegyzi a Kúria, hogy az adatok között a termelő pincészettől való beszerzés nem szerepelt, ez pedig az ilyen irányú forgalom hiányát jelenti.
- [17] A szakvéleményt az angol nyelvű mellékletei sem teszik aggályossá, tekintve, hogy a mellékletek lényegi része táblázat, amelyben a forgalmazott bor megnevezése és vételára szerepel, ezek az adatok pedig nyelvismeret nélkül értékelhetők. Az angol nyelvű szöveges rész az esetleges becslés szabályainak a leírását tartalmazza, tekintve azonban, hogy a perbeli esetben a táblázatokban feltüntetett konkrét adatoknak volt jelentősége, a szakvélemény értékelésén az angol nyelvű melléklet hátrányt nem jelent. A szakértő képzettségének igazolására ugyancsak angol nyelven csatolt mellékletek a szakkérdés exkluzivitásának, jellegének megfelelően a képzést biztosító intézmény oktatási nyelvén tüntetik fel a megszerzett képesítést, a „fine wine” világában jártas peres felek számára azok értelmezése problémát nem jelenthet, a szakértő pedig a bíróság felhívására részletesen ismertette az angol nyelven csatolt diploma és kompetencia igazolások pontos tartalmát. Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) által megkívánt nyilatkozatának utólagos beszerzését a jogszabály nem tilalmazza, a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül küszöbölte ki az elsőfokú eljárás ezzel kapcsolatos hiányosságát.
- [18] A szakértő esetleges elfogultságára vonatkozó konkrét kifogást pedig – azontúl, hogy személyéről a bíróság a felperestől szerezhetett tudomást és munkatársa a korábban elfogultnak tekintett szakembernek – az alperes nem hozott fel, az általa előadottak az egyébként aggálytalan szakvélemény bizonyító erejét nem befolyásolják. Rámutat a Kúria arra, hogy a jelen per sajátossága, hogy valamennyi szereplője egy azon üzleti, befektetői körhöz, a „fine wine” piacához tartozik, ami világviszonylatban is egy szűk réteget jelent, tagjai ennek megfelelően ismerik egymás tevékenységét, önmagában azonban ettől szakértőként elfogultnak nem tekinthetők.
- [19] Egyetértett a Kúria az eljáró bíróságokkal abban is, hogy a gazdasági társaság működésére irányadó szabályok megtartásának vizsgálata nem volt tárgya a pernek, a

felperes határozatai a jelen eljárásban ténykérdésnek minősültek, esetleges érvénytelenségüket a bíróságok nem vizsgálhatták.

- [20] Végezetül az az alperesi érvelés sem alapos, amely szerint a bíróságoknak a felperes által megjelölt teljes, 30 millió forintos követelésből kellett volna levonniuk az alperesi birtokból már korábban kikerült 6 palack bor értékét, és az alperes legfeljebb a fennmaradó különbözet megtérítésére lenne kötelezhető. A felperes valóban 26 palack bor értékét jelölte meg 30 millió forintban, keresete ugyanakkor 20 palackra nézve bizonyult alaposnak, ehhez képest a bíróságoknak arról kellett állást foglalniuk, hogy a borok értékét fedezi-e az érvényesített összeg. Ennek megfelelően először a 20 palack bor értékét kellett megállapítani – ez a felperes kára – és mivel azt meghaladta a keresettel kért összeg, a fennmaradó különbözet tekintetében kellett a keresetét elutasítani. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperes által követelt számítási mód a borok szakértő által meghatározott palackonkénti árának csökkentését jelentené, ennek azonban jogszabályi alapja nincs.
- [21] A kifejtettekre tekintettel, mivel jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [22] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria Pfv.VII.20.336/2023/13. számú ítélete, valamint az ennek alapjául szolgáló Egri Törvényszék 2.Pf.20.140/2022/20. számú ítélete és az Egri Járásbíróság 18.P.20.069/2021/56. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény 28. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [23] Az indítványozó azt sérelmezte, hogy a bíróságok a jogellenesen kirendelt eseti szakértő alaptalan szakvéleménye alapján állapítottak meg a felperes javára több millió forintos kártérítési összeget 20 palack forgalomképtelen 940.996 forint beszerzési értékű borra. A bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy a felperest ért kár mértéke és a megítélt 22.836.838 forint kártérítés közötti eltérés az Alaptörvény 28. cikkével, a józan ésszel ellentétes. A bíróságok mellőzték a felperesi igény elbírálásánál az üzletrész adásvételi szerződés tartalmát, különösen annak 8. pontját, mely szerint a felek kölcsönösen rendezték egymással, illetve a társasággal szembeni követeléseiket, igényeiket és kijelentették, hogy egymással a jövőben semminemű követelést, igényt nem támasztanak, valamint azt, hogy lemondott a társasággal szemben fennálló 1.582.322 forint értékű tagi kölcsönéről. A bíróságok ítéletei nem tartalmaznak indokolást arra vonatkozóan, hogy az általa hivatkozott szerződéses nyilatkozatot miért nem vették figyelembe. A bíróságok az üzletrész adásvételi szerződés tartalmára, a felek együttműködésére nézve nem fogantatosítottak bizonyítást. A kártérítés megállapítása során nem vizsgálták a felperes gazdálkodási és vagyoni működését. A felperes által előterjesztett jogellenes, hamis bizonyítékokat a felperes javára értékelték. A bíróságok álláspontjával ellentétben megállapítható a

felperes káronszerezése. A bíróságok a felperesi igény elbírálását nem kötelmi jogi alapon, hanem a felperes érdekeinek megfelelően dologi jogi alapon bírálták el.

- [24] Az indítványozó szerint a kirendelt eseti szakértő véleménye alaptalan, mert nem tartalmaz magyarországi forgalmi értékadatot, kizárólag interneten fellelhető külföldi tőzsdei forgalmi adatokon alapult. A bíróságok nem vették figyelembe, hogy a kártérítési igény vizsgálata tekintetében az IM névjegyzékében szereplő igazságügyi szakértő kirendelését kérte, ehelyett a felperes érdekköréhez köthető, nyilvánvalóan nem érdektelen eseti szakértő kirendelésére került sor. Az eseti szakértő személyének kizárására vonatkozó indítványát alaptalanul, részrehajlóan, a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmével elutasították. Az eseti szakértő szakértői véleményére tett észrevételeit nem adták ki a szakértőnek. A magánszakértői véleményekben foglaltakat mellőzték. Az általa feltenni kívánt kérdéseket nem továbbították az eseti szakértőnek, illetve azok feltevését nem engedélyezték. Az eseti szakértői vélemény megalapozatlanságának bizonyítása céljából tett bizonyítási indítványait és ellenőrző szakértő kirendelésére irányuló kérelmét elutasították. Az indítványozó sérelmezte, hogy a bíróságok aggálytalannak minősítették az eseti szakértőnek a Szaktv.-ben előírt kötelezettségére vonatkozó utólagos nyilatkozatait. A rPp.-nek a szakértőre vonatkozó rendelkezéseit mellőzték. A bíróságok az indítványozó terhére valótlánul róttak fel eljárásjogi mulasztásokat, az eljárás szabálytalanságára nézve benyújtott kifogásait alaptalanul utasították el a felperes javára.
- [25] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [26] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét (Abtv. 27. §), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [28. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését], a támadott jogerős bírói döntést (Kúria Pfv.VII.20.336/2023/13. számú ítéletét), továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztett elő alkotmányjogi panaszt.
- [27] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [28] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként a 28. cikket jelölte meg. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi rendelkezés címzettje nem az indítványozó, nem biztosítanak számára

jogot, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül erre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezéssel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye. {3181/2023. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [33]}

- [29] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [30] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [31] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor. {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]} Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]} A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa valójában a bírósági döntések felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasa egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, bizonyíték értékelésének, jogalkalmazásának és jogértelmezésének helytállóságát vitatja és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [33] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye sem merült fel, a bíróságok ítéleteikben számot adtak az érdemi döntést alátámasztó lényeges érvekről. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek

által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[34] Mindezek alapján az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.

[35] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § a) bekezdésében és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. november 5.

Dr. Varga Réka s.k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s.k.,
alkotmánybíró